О, невмолимі скам'янілі дні,
Міцна рука над людьми і богами
...Чигає там, у сірій далині,
Лягає горами за нами.

Ми подолаєм знов. Ще не одні
Нам скоряться. Над все є вірна криця
Та нам також судилося розбиться
Колись і десь об гори кам'яні.